

derimod, om end een Deel af Landet kom til at underholde et forholdsvis større Antal Heste. Den ærede Taler har dybelet ved, hvorfor netop Tallet 1728 er valgt; der kunde ligesaagodt vælges et andet; ja, det rette Tallet sig jo kun bestemme, naar man kjender Armeens fremtidige Styrke. At Tallet 1728 er utilstrækkeligt, er vist; men ved at vælge dette Tal har man holdt sig til det Bestaaende, og Forholdet mellem Rideheste og Trækheste kan meget godt henstaae uafgjort, indtil en endelig Bestemmelse derom er tagen. Den ærede Taler yttrede, at disse 1728 Heste sædvanligt ikke brugtes, og at man kunde hjælpe sig med et meget mindre Antal, og, naar man havde fodret en Hest i en 5 à 6 Aar, uden at bruge den, kunde man have sparet disse Penge og anvendt dem til Indkjøb af nye Heste. Det er fuldkomment sandt, men det gjælder om det hele Hærvæsen; naar et Land i 20 à 30 Aar har havt Fred, og man vidste iforveien, at man vil beholde Freden, behøvede man slet ingen Armee, og saa vilde Danmark, der har nydt en saa lang Fred, være det rigeste Land i Verden, naar det slet ingen Armee havde behøvet eller holdt (Hør!). Jeg mener, at Hovedspørgsmaalet ved denne Sags Afgjørelse er, om man skal vedblive at fordele Hestenes Udredning paa Hartornet, eller om man skal gaae over til privat Entreprise; dette Sidste anser jeg som forkasteligt, det vilde blive langt dyrere, og Militaeretaten vilde ikke kunne have den Garantie for, at Hestene bleve godt behandlede, som den kunde have, naar de bleve overantvortede til Districterne, hvor der upaatvivelig vil findes Landmænd, som ville være beredte til at overtage Udredelsen af Hestene paa en Maade, hvorved de selv ikke tabte, og hvorved Staten vilde være sikker paa at faae brugbare Heste, naar Diebliffet kommer, at de skulle indkaldes.

Det tredje Punkt i den foreliggende Lov omhandler, at foruden de saakaldte Districts-

heste, skal der nu holdes et vist lignende Antal Heste til Statens Tjeneste paa en noget analog Maade, dog med den Forskjel, at de, som overtage Hestenes Udredning, som maaffee kan blive privat Entreprise, ere ikke ansvarlige for den Skade, som Hestene tilkomme, medens de have dem paa Foder. Det er altsaa en anden Udredningsmaade, og det kunde derfor synes at være inconseqvent fra Regjeringens Side, at de førstomtalte 1728 Heste udredes og remonteres af Hartornet, medens de andre tages blot paa Fodring, og man kunde deraf drage den Slutning, at, naar Regjeringen for den ene Deel af Hestene samtykker i en saadan Underholdningsmaade, maatte det ogsaa kunne skee for den anden Deel; dertil svarer jeg, at Regjeringen, eller idet mindste Krigsbestyrelsen, hoist ugjerne er gaaet ind paa den sidste Bestemmelse, ifølge hvilken Hestene kun tages paa Foder, og de, som overtage Hestenes Underholdning, ikke gjøres ansvarlige for Hestenes Tilstedeværelse, saa at, naar en Hest kommer til Skade, og det ikke bevises, at den er skeet Overlast, tilkommer Staten ingen Erstatning derfor; det er Noget, hvortil Krigsbestyrelsen ugjerne har givet sit Samtykke, men det har ikke været muligt at erholde Lands-thingets Samtykke til, at de, der tage Hestene paa Foder, tillige skulde overtage Remonteringen af dette sidste Slags Heste. Bestemmelsen er forresten transitorisk og er kun gjældende for den Tid, der forløber, indtil den nye Organisationsplan er lagt; Tallet er temmelig vilkaarligt valgt, og Maaden, hvorpaa Hestene skulle fodres og behandles, er kun gjældende, indtil en ny Plan for Armeen er lagt, og det i denne er bestemt, hvor stort Antal Heste fremtidig skal staae til Armeens Brug. Naar dette er skeet, kan Krigsbestyrelsen aldrig gve sit Samtykke til, at Hestene fremtidigt fodres og remonteres under de Betingelser, der ere optagne i det tredje Afsnit af Lovforslaget som midlertidige Bestemmelser.